

Ούδ' ὅπως αὐτὸν παρεγγυήσω μέλλοντα ἐπιδημεῖν ἔχω, οὐδ' ὅπως μή. βούλομαι μὲν αὐτὸν σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ, κάμοί τινα φέρειν φιλοτιμίαν τοῦτο λογίζομαι· οἶδα γὰρ τὴν οὖσαν ἡμῖν ἔταιρίαν πρὸς ἄλλήλας· δέδοικα δέ, ὡς φιλτάτη, οὐ σὲ τοσοῦτον – χρηστοτέρω γὰρ ἥθει κέχρησαι τοῦ βίου – ὅσον αὐτὸν ἔκεινον. ἐρωτικὸς γάρ ἐστι δαιμονίως, καὶ Βακχίδος οὐδ' ἀντῶν σκυθρωποτάτων τις ἀπόσχοιτο. τὸ μὲν γὰρ δοκεῖν αὐτὸν οὐκ ἔλαττον τοῦ σοὶ ἐντυχεῖν ἢ τῶν Ἰσθμίων ἐνεκεν τὴν ἀποδήμησιν πεποιῆσθαι, οὐ πάνυ πείθομαι. ἵσως αἰτιάσῃ με τῆς ὑποψίας. συγγίνωσκε δὲ ταῖς ἔταιρικαῖς, ὡς φιλτάτη, ζηλοτυπίαις. ἐγὼ δ' οὐ παρὰ μικρὸν ἀν ἡγοίμην Μενάνδρου διαμαρτεῖν ἐραστοῦ. ἄλλως τε κἄν μοι κνισμός τις πρὸς αὐτὸν ἢ διαφορὰ γένηται, δεήσει με ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὑπὸ Χρέμητός τινος ἢ Φειδύλου πικρῶς λοιδορεῖσθαι.

Ἐὰν δ' ἐπανέλθῃ μοι οὗτος ὥχετο, πολλὴν εἴσομαι σοι χάριν. ἔρρωσο.

Μένανδρος Γλυκέρα

Ἐγὼ μὰ τὰς Ἐλευσινίας θεάς, μὰ τὰ μυστήρια αὐτῶν, ἃ σοι καὶ ἐναντίον ἔκεινων ὥμοσα πολλάκις, Γλυκέρα, μόνος μόνη, ὡς οὐδὲν ἐπαίρω